

środa, 13.09.2023

Dzień 6

Tajemnice Radosne

I Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie	Zaskakujący to Bóg, który narodzenie swego Syna powierza prostej Niewiaście, że tak wielkie sprawy pokłada w ręce tak „małych” ludzi. Czyż nie jest to dla nas przestroga, abyśmy wszystkich miłowali, gdyż możemy się często zaskoczyć, przez kogo mówi Pan?
II Nawiedzenie świętej Elżbiety	„Uwielbiać”, które wyraźnie wybrzmiewa w Magnificat, to coś znacznie więcej, niż po prostu kochać, a chociaż Bóg pragnie byśmy chociaż się ku Niemu zwrócili, to Maryja jest dla nas wzorem, byśmy więcej i więcej miłowali Stwórcę, nie tylko za Jego dzieła, ale za to, że jest.
III Narodzenie Pana Jezusa	Oto Boża Dziecina rodząc się w nocy rozproszyła wszelkie mroki, stała się wschodem nowego dnia – dnia zbawienia. A chociaż do ubogiej stajenki kierowano się za gwiazdą, to w ubogim żłobie leżał świecący o wiele jaśniej Chrystus Pan, Gwiazda innego Nieba.
IV Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni	Czy starzec Symeon mógł spodziewać się, że ujrzy Coś więcej? Jego dni dobiegały kresu, mógł już odpuścić służbę i wyczekiwać godziny śmierci, lecz zaufał do końca, że ujrzy Zbawiciela, tak i my musimy, nawet w starości, trwać, nie poddając się, bo i nas Pan zaskoczy.
V Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni	Oto uczeni słuchają słów Młodzieńca. Benedykt w swej Regule sam przestrzega, aby słuchać młodych, przez których także i Bóg może przemówić, te dwa obrazy niechaj pobudzą nas do wsłuchiwania się w głos nowych pokoleń, mądrego spojrzenia na pragnienia młodzieży.

Tajemnice Bolesne

I Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu	Jaką głębie skrywa ta prosta modlitwa! Słowa bezpośrednie, żywy dialog, niosący wiele cierpienia i trwogi, a zarazem zaufania. Ta krótka rozmowa jest szkołą naszej modlitwy, wprowadzeniem w dyskurs z Bogiem.
-------------------------------------	---

<u>II</u> Biczowanie	Jeden cios za drugim, niekończąca się seria uderzeń. Każde kolejne zranienie dociera głębiej. Ile dziś jesteśmy smagani biczami rozdzielającymi to co w nas ukryte? Te ciosy nas przerastają, niszczą. Te ciosy to słowa wszelkich sporów, które nie dążą do Prawdy, a do ranienia.
<u>III</u> Cierniem ukoronowanie	Rozchodzą się z tej korony jakby promienie, promieniami tej korony są ciernie, bo z niej nie wywodzi się pogarda ludźmi, pycha i zawiść, ale z niej wychodzi współczucie, pokora i miłosierdzie – taki jest nasz Władca.
<u>IV</u> Droga Krzyżowa	Każda droga ma swój cel, metą tej ścieżki jest Wzgórze Czaszki. Spieczona słońcem ziemi, gleba pojona krwią i śliną, niosące się echo wyzwisk odbija się od skał, a na szczycie trzy drzewa, lecz tylko jedno z nich jest życiodajne, z jednym Owocem – Chrystusem Jezusem.
<u>V</u> Śmierć Pana Jezusa na Krzyżu	Amen! To słowo nie pojawia się przy krzyżu, tego słowa tam nie ma, gdyż orędownictwo Chrystusa nie kończy się śmiercią, ono tam osiąga moment przełomowy, lecz trwa dalej; to dzieło trwa, abyśmy i my nie kończyli życia w momencie odejścia.

Tajemnice Chwalebne

<u>I</u> Zmartwychwstanie	Nie ma Ciebie już Panie w grobie, z martwych powstałeś jak przyrzekłeś. Nie ma Ciebie już Panie w smutku, bo kazałeś się weselić. Nie ma Ciebie już Panie w mroku, bo jesteś Światłością świata. Jesteś Panie teraz żywy w Kościele, skryty w tabernakulum.
<u>II</u> Wniebowstąpienie	„Ja Jestem” to sposób w jaki objawia się Bóg, lecz jak wierzyć, że jesteś przy nas, skoro wstąpiłeś na niebiosa, gdzie cierpienie już nie sięga, a gdzie miłość jest jedynym Prawem. Jesteś tak daleko... A może to my oddaliliśmy się od Ciebie, a nie Ty od nas?
<u>III</u> Zesłanie Ducha Świętego	Posłanie Ducha jest odnowieniem człowieka, nie tylko wezwaniem do upodobniania się do Boga, ale wspomogieniem w uświęceniu codzienności. Mnogie Dary zatem to nie tylko „coś” od Pocieszyciela, ale także wskazanie na wartości, ku którym mamy się skierować.

<u>IV</u> Wniebowzięcie	Pośród młodego Kościoła wznosi się Maryja ku chwale Nieba, a chociaż Bóg zabiera ją do siebie, to wciąż pozostaje aktualny testament spod krzyża „Oto Matka Twoja”. Do Ciebie więc Maryjo możemy się zwracać, jak czynili to Chrześcijanie od początków.
<u>V</u> Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi	Wiele wizerunków Twych Matko możemy ujrzeć, na każdym korony co raz to zdobniejsze – złoto, szlachetne kamienie, korale, lecz najcenniejszy Klejnot, bez którego żaden inny nie miałby znaczenia, to Ten, którego trzymasz w swych dłoniach, Jezus, owoc Twojego łona.